

גְּדוּלָה [קלב] **בֵּינֵיהוּ**. השברים שהם גבורות נמצאים בין התקיעות כדי למתק את גבורת לאה (מק"מ) **תְּלִיתָאָה, חַד הָכָא וְחַד הָכָא גְבוּרָה בֵּינֵיהוּ**. בשלישי שהיא תר"ת תקיעה אחת לפניא ואחת לאחריה ותרועה שהיא גבורה נמצאת בין התקיעות כדי למתק את גבורת רחל (מק"מ) **פּוּסְקָא סְלָקָא, קוּמְטָרָא נְחָתָא**. ואומר ששברים שמפסיק בין שבר לשבר הם עולים למעלה ללאה (מק"מ) אמנם קולות התרועה שהטרומיטין שלה קשורים זה בזה בלי הפסק יורדים למטה לרחל (מק"מ) **חַד תְּקִיפָא וְחַד רַפִּיא. וְהָא אוּקְמוּהי**. אחד דין קשה כנגד לאה (מק"מ) ואחד דין רפוי וקל כנגד רחל (מק"מ) וכבר נתבאר דרוש זה **וְאִינוּן עֲשָׂרָה**. ואלו התקיעות עשרה קולות תשר"ת תש"ת תר"ת **וְאִינוּן תִּשְׁעֵי. חַד פְּלָלָא דְכֻלָּא**. ונחשבים לתשעה קולות שקול אחד כולל הכל דהיינו שברים ותרועה נחשבים לקול אחד (מק"מ).

ביום ר"ה שולטת גבורת יצחק וקוראים עקדת יצחק לכלול הגבורות בחסדים **וּבְהַאי יוֹמָא מְתַעֲפָרָא יְצַחֵק**, ובזה היום הקדוש יום ראש השנה מתעטר יצחק שהוא מדת הדין בבניה שממנה דינים נמשכים (רמ"ק) **וְהוּא רִישָׁא לְאַבְהֵן**. והוא ראש לאבות הקדושים שנמשכים אחריו לעשות דין בעולם (רמ"ק) **בְּהַאי יוֹמָא כְּתִיב, (ישעיה לג) פָּחַדוּ בְּצִיּוֹן חַטָּאִים**. ועל יום זה כתוב פחדו בציון חטאים כלומר שנשפע פחד הדין בציון שזה המלכות (רמ"ק)

[קלב] הרמ"ק ל"ג תיבת גדולה.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

בְּהַאי יוֹמָא יִצְחָק אֶתְעַקֵּד, וְעַקִּיד בְּלֵא, בזה יום ר"ה גבורת יצחק נעקד ונקשר עם החסד ונקשרים כל הדינים בחסד ונמתקים (רמ"ק) **וְשָׂרָה מְלִילַת** [קלג] (ס"א מְלִילַת) **וְקוֹל שׁוֹפְרָא תְקִיף לַחֲדָא.** ושרה שהיא סוד המלכות בוכה ע"י שיש חוזק הדין וקול היוצא מהשופר הוא סוד ז"א קודם הנסירה הוא מלא וחזק מאוד בדינים אמנם לאחר שמקבל מהשופר שהוא סוד הבינה את המוחין דפנים מתמתקים ממנו כל הדינים הקשים של האחור (רמ"ק) **וּפָאָה חוֹלְקִיהּ, מָאן דְּעֵבֵר בֵּינֵיהוּ, וְאַשְׁתִּיב מִנֵּיהוּ.** אשרי חלקו של מי שעבר ודנו אותו בין הדינים הללו בר"ה וניצל מהם ולא נתחייב בגופו ובנפשו (רמ"ק) כי הנה בהתעורר הגבורות להתמתק אז מי שיש לו עוונות נדון כפי הפגמים שפגם כל השנה ועל ידי העוונות מתחזקים החיצונים לעכב את המתקת הדינים (רמ"ז) **אָמַר רַבִּי אַבְא, בְּגִין כֶּדֶ קָרִינָן פְּרִשְׁתָּא דִּיצְחָק בְּהַאי יוֹמָא,** בשביל זה אנו קוראים פרשת עקידת יצחק באותו יום ר"ה **דְּבְהַאי יוֹמָא אֶתְעַקֵּד יִצְחָק לְתַתָּא,** כי באותו היום נעקד יצחק למטה בעוה"ז **וְאַתְקָשֵׁר בְּהַהוּא דְלַעִילָא.** וע"י העקידה זכה להקשר במידת יצחק של מעלה שהיא מידת הגבורה דז"א קדישא (רמ"ק) (נ"א בְּאַבְרָהָם [קלד]) **אֵימַתִּי אֶתְקָשֵׁר.** ומבאר מתי זכה להתאחו ולהקשר יצחק

אור הרשב"י

[קלד] במק"מ ביאר גירסה זו שיצחק שהוא גבורה זכה להקשר במדה שלמעלה ממנו שזה אברהם שהוא מדת החסד.

[קלג] בעטרת צבי ביאר מלילת שהיא מדברת כי לאחר העקידה נמתקו הדינים וכה הדיבור שלה נמתק כי קודם המיתוק היא בסוד אילם וכ"כ המק"מ.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

במידת גבורה דז"א **בְּשַׁעֲתָא דְכִתִּיב**, ואומר באותו זמן שכתוב בפסוק (בראשית

כב) **וַיַּעֲקֹד אֶת יַצְחָק בְּנוֹ וְגו'** והיינו בשעת העקידה.

אלהים שהוא גבורה סוד יצחק נכלל עם בחינת החסד אברהם

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר, בְּהֵאֵי יוֹמָא אַעֲטָר יַצְחָק לְאַבְרָהָם,

בזה היום שהוא ר"ה עיטר יצחק את אברהם שנכלל הגבורה בחסד (מק"מ)

דְּכִתִּיב, (בראשית כב) **וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת אַבְרָהָם. מָאִי**

נָסָה. מה הפירוש ניסה **כְּמָה דְאֵת אָמַר**, כמו שנאמר (ישעיה מט) **וְאֵל**

עַמּוּם אָרִים נָסִי. ארומם דגלי שזה לשון התנשאות (שמות יז) **וַיִּקְרָא**

שְׁמוֹ יְיָ נָסִי. כלומר ה' רוממני לשון התנשאות וכן הפירוש ניסה את אברהם רומם

את אברהם **מָאִי קָא מְשַׁמַּע לָן.** מה הסוד שבא ללמדנו **בְּגִין**

דְּאִשְׁתְּכִלִּיל יְמִינָא וְאִשְׁתְּלִים. בגלל שנשתכלל הימין שזה החסד ונשלם

ונכלל עם הגבורה (רמ"ק) **הָדָא הוּא דְכִתִּיב** זהו שכתוב **וְהָאֱלֹהִים**

נָסָה אֶת אַבְרָהָם. וְהָאֱלֹהִים דְּיִקָּא, ולזה נקטה התורה שם "אלהים"

בדווקא לדייק שבחינת אלהים שהוא גבורה סוד יצחק נכלל עם בחינת אברהם והוא ניסה

והרים והשלים את אברהם **וְדָא הוּא** (בראשית לא) **וַיַּפְחֹד יַצְחָק.** וזה שכתוב

ופחד יצחק שזה מלשון דין שיצחק הוא גבורה.

הדין החזק נמתק ע"י יצחק

רַבִּי אַבָּא אָמַר, כְּתוּב בְּפִסּוּק (תהלים עה) כִּי אֱלֹהִים

שׁוֹפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים. ומפרש **כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט,**

הלימוד הלימודי

אֶלְמֵלֶא דְאֶעְבֵּר דִּינָא דִּי צַחֲקָא, אם לא היה עובר הדין של יצחק ונמתקו
 כל הדינים בְּאַתֵּר דִּי עֵקֶב שְׂאֵרֵי, (ס"א וְאַתְסִי ס"א וְאַתְפְּסִי ס"א וְאַתְסְחִי)
 וְאַתְבְּסֵם תַּמּוֹן, במקום שיעקב שוכן ונמתק שם דהיינו ע"י הת"ת שזה רחמים
 (רמ"ק) וְוִי לְעֵלְמָא דִּי עֵרַע בְּגִינְיָה, אוי לעולם שיפגש בדינו וְרָזָא
 דְּמִלְּהָ, (ישעיה סו) כִּי בֵּאֵשׁ יִי' נִשְׁפָּט. וסוד הדבר כי באש ה' נשפט דהיינו
 אש שהוא גבורה נשפט ונמתק ע"י הת"ת שזה רחמים (רמ"ק) וְדָא הוּא
 אֶתְבְּסוּתָא דִּי עֵלְמָא. וזהו מיתוק הדינים בעולם.

התפארת מיתק את הגבורה הקשה ומסביר הענין ע"י משל

וְכִיּוֹן דְּעָאֵל בְּאַתְרָא דִּי עֵקֶב, וְיַעֲקֹב אַחִיד (דף יז ע"ב) בִּיָּה,
 וכיון שיצחק שזה הגבורה נכנס במקום יעקב שזה הת"ת ויעקב תופס בו בְּדִין
 שְׂכִידָא יֵשָׂא, וְאַצְטַנְנוּ גּוּמְרִיָּה. בכך נשקטת האש ומתקררים גחלי
 הגבורה ודנים ברחמים לְבַר נֶשׁ, דְּהָוָה רְגִיז, משל לאדם שהיה כועס דהיינו
 הגבורה (רמ"ק) וְחָגַר וְזִיזִין גְּרַמִּיָּה, וְנָפַק בְּרוּגְזִיָּה לְקַטְלָא
 לְבְנֵי נֶשָׂא. וחגר וחימש את עצמו ויצא בכעסו להרוג בני אדם חַד חֲפִימָא
 קָם עַל פְּתָחָא, וְאַחִיד בִּיָּה, ואחד חכם עמד על פתחו דהיינו הת"ת בפתח
 המלכות ששם הדינים יוצאים (רמ"ק) ותפס בו אָמַר אֶלְמֵלֶא לָא אַחִיד בִּי
 וְאַתְתְּקֵי בִּי, אמר הכועס אילולי לא היה אוחו בי ומחזיק בי הָא קְטוּלָא
 בְּבִנֵי נֶשָׂא אֲשֶׁתְּכַח. הרי הרג בבני אדם היה נמצא בְּעוֹד
 דְּאַתְתְּקֵפוּ דָא בְּדָא, וְאַחִיד דָא בְּדָא, ובוזה שהחזיקו ותפסו אחד